

Warszawa, dnia 7 listopada 2025 roku

Do:

Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

ul. Postępu 17a
02-676 Warszawa

Zamawiający:

Gmina Ciasna

ul. Nowa 1A, 42-793 Ciasna
NIP: 5751865341
tel. 34 353 51 01, 34 353 51 00, 34 351 20 22
e-mail: gmina@ciasna.pl

Odwołujący:

FBSerwis S.A.

ul. Siedmiogrodzka 9, 01-204 Warszawa
NIP: 5272676062
KRS: 0000421036

reprezentowany przez:

r.pr. Mateusz Szymczak
r.pr. Wojciech Karwacki

adres do doręczeń:

FBSerwis S.A.
ul. Siedmiogrodzka 9, 01-204 Warszawa
email: wojciech.karwacki@fbserwis.pl
tel. 797 603 384

dotyczy: postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości zamieszkałych na terenie Gminy Ciasna w 2026 r.”, znak: RGK.GK.7031.1.2025; ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 28 października 2025 r. pod numerem OJ S 207/2025 710069-2025

ODWOŁANIE WYKONAWCY

W imieniu wykonawcy **FBSerwis S.A.** z siedzibą w Warszawie (dalej: "Odwołujący"), w oparciu o pełnomocnictwo, które przekazuję w załączeniu, na podstawie **art. 513 pkt 1 i art. 514 ust. 1 w zw. z art. 505 ust. 1** ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, ze zm.; dalej: "PZP"), wnoszę odwołanie wobec treści specyfikacji warunków zamówienia sporządzonej w Postępowaniu.

Wnosząc niniejsze odwołanie zarzucam Zamawiającemu obrazę następujących przepisów prawa:

1. art. 99 ust. 1 PZP w zw. art. 16 pkt 1 – 3 w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 20 PZP oraz w zw. z art. 8 ust. 1 PZP w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r., poz. 106 t.j.), dalej jako: „KC”, a także w zw. z art. 353¹ KC w zw. z art. 387 § 1 KC i art. 58 § 1 i 2 KC poprzez:

- sformułowanie wymagania w treści § 1 ust. 2 Projektowanych postanowień umownych dla Postępowania (dalej: „PPU”), a także w punkcie III Opisu Przedmiotu Zamówienia dla Postępowania (dalej: „OPZ”), w tym w ramach punktu III.5. lit. d) oraz III.6.1) lit. c) OPZ oraz w punkcie III.1) Specyfikacji warunków zamówienia dla Postępowania (dalej: „SWZ”), zgodnie z którym usługi odbioru i zagospodarowania odpadów na terenie Gminy Ciasna mają być świadczone **w sposób zapewniający osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami**, a także ustanowienie wymagania w punkcie XXII.13. wymagania uwzględnienia przy kalkulowaniu ceny ofertowej wymagania co do **osiągnięcia** poziomów recyklingu,
- przy jednoczesnym zastrzeżeniu w treści § 13 ust. 2 lit. n) PPU kary umownej przysługującej Zamawiającemu w wysokości stanowiącej iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w przypadku zaistnienia przesłanek do nałożenia na Gminę kary, o której mowa w art. 9z ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 399),

w sytuacji, gdy wykonanie takich obowiązków (związanych ze świadczeniem usług w sposób **zapewniający** osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami), nie uwzględnia istotnych okoliczności i wymagań mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, takich jak w szczególności:

- faktu, że to na Zamawiającym ciąży obowiązek osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, a także że to Zamawiający ma przeważający wpływ na osiągnięcie tych poziomów, co zależy w znacznej mierze od jakości przekazywanego strumienia odpadów, podczas gdy w Gminie Ciasna istnieje dominujący wpływ frakcji odpadów zmieszanych w strumieniu odpadów, co ma związek z niską jakością selekcji odpadów u źródła (przez mieszkańców) i na co wykonawcy nie mają jakiegokolwiek wpływu,
 - osiągnięte w przeszłości przez Zamawiającego wyniki w zakresie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami,
 - od dnia 1 października 2025 r. weszły w życie przepisy wprowadzający system kaucyjny, który przyczyni się do zmniejszenia możliwości osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych,
 - roli Zamawiającego w systemie gospodarki odpadami,
 - uwarunkowań rynkowych w zakresie recyklingu odpadów,
- co prowadzi do wniosku, że ustanowione obowiązki w zakresie realizacji zamówienia w sposób zapewniający osiągnięcie w Gminie Ciasna poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych wynoszącego 56% w 2026 r., są obiektywnie niemożliwe do wykonania, a także są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i naruszają zasadę swobody umów, w związku z czym obowiązki te (oraz sankcje za ich niewykonanie) są nieważne na

podstawie art. 5 KC, art. 58 § 1 i 2 KC oraz art. 353¹ KC, a także art. 387 § 1 KC, a także naruszają zasady uczciwej konkurencji, przejrzystości, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności oraz uniemożliwiają prawidłową kalkulację ryzyk i wycenę przedmiotu zamówienia.

Podnosząc ww. zarzut wnoszę o:

1. uwzględnienie odwołania w całości,
2. nakazanie Zamawiającemu dokonanie zmiany dokumentacji Postępowania poprzez **wykreślenie** z dokumentacji zamówienia postanowień nakładających na wykonawców obowiązek świadczenia usług w sposób **zapewniający** osiągnięcie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, w tym w zakresie kalkulacji ceny przy uwzględnieniu wymagania zapewniającego osiągnięcie tych poziomów, **a także sankcji** związanych z nieosiągnięciem tych poziomów, w szczególności określonych w treści § 1 ust. 2 PPU, w punkcie III, III.5) lit. d) i III.6.1) lit. c) OPZ, w punkcie III.1) oraz XXII.13. SWZ, poprzez:

- a. zmianę § 1 ust. 2 PPU poprzez nadanie mu następującej treści:

„W zakres zamówienia wchodzi odbiór i zagospodarowanie całego strumienia odpadów komunalnych przekazanych przez właścicieli nieruchomości położonych na terenie Gminy Ciasna, na których zamieszkują mieszkańcy, w sposób zapewniający ograniczenie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w ramach powierzonego zadania, zgodnie z zapisami:

- ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,

- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego,

- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości”,

tj. poprzez usunięcie zwrotu: „osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz”,

- b. wykreślenie § 13 ust. 2 lit. n) PPU,

- c. zmianę punktu III OPZ poprzez nadanie mu następującej treści:

„Zakres usługi obejmuje:

W zakresie zamówienia jest odbiór i zagospodarowanie całego strumienia odpadów komunalnych przekazanych przez właścicieli nieruchomości położonych na terenie Gminy Ciasna, na których zamieszkują mieszkańcy, w sposób zapewniający ograniczenie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w ramach powierzonego zadania, w szczególności zgodnie z zapisami: (...),

tj. poprzez usunięcie zwrotu: „osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz”,

- d. zmianę punktu III.5) lit. d) OPZ poprzez nadanie mu następującej treści:

„gospodarowania odebranymi odpadami w sposób zapewniający wywiązywanie się z powierzonych Wykonawcy przez Zamawiającego obowiązków nałożonych ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w ramach powierzonego zadania, zgodnie z:

- rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie poziomów ograniczenia składowania masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji”,

tj. poprzez usunięcie zwrotu:

„rozporządzeniami wydanymi na podstawie art. 3b ust. 2 i art. 3c ust. 2 ww. ustawy tj.:

- rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych,”

- e. zmianę punktu III.6.1) lit. c) OPZ poprzez nadanie mu następującej treści:

„realizacja przedmiotu zamówienia ma się odbywać w sposób zapewniający ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, zgodnie z zapisami: 1) Ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, 2) Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, 3) Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”,

tj. poprzez usunięcie zwrotu: *„osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz”,*

- f. zmianę punktu III.1) SWZ poprzez nadanie mu następującej treści:

„W zakresie zamówienia jest odbiór i zagospodarowanie całego strumienia odpadów komunalnych przekazanych przez właścicieli nieruchomości położonych na terenie ww. gminy, na której zamieszkują mieszkańcy, w sposób zapewniający ograniczenie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w ramach powierzonego zadania”,

tj. poprzez usunięcie zwrotu: *„osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz”,*

- g. zmianę punktu XXII.13. SWZ poprzez wykreślenie zwrotu:

„wymagania, co do osiągnięcia poziomów recyklingu”.

Ponadto wnoszę o:

3. zasądzenie na rzecz Odwołującego kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa według spisu (faktury), który przedłożony zostanie na rozprawie.

Uzasadnienie

1. Uzasadnienie zarzutu.

[Uwagi ogólne dotyczące opisu przedmiotu zamówienia]

Opisanie przedmiotu zamówienia jest jedną z kluczowych czynności w postępowaniu i jest z jednej strony uprawnieniem, z drugiej zaś obowiązkiem Zamawiającego. Dokonując opisu musi on pamiętać o tym, aby w sposób wyczerpujący i kompleksowy przedstawić swoje wymagania, a jednocześnie uczynić to z poszanowaniem zasad uczciwej konkurencji i przepisów prawa. Doniosły charakter tej czynności wynika z tego, że dokonywany przez Zamawiającego opis przedmiotu zamówienia wpływa na przebieg postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowi o istotnych postanowieniach późniejszej umowy. Stąd też, na Zamawiającym spoczywa obowiązek jasnego i precyzyjnego określenia przedmiotu zamówienia- co wprost wynika z regulacji zawartej w art. od 99 do 103 PZP.

Jak się wskazuje w tym zakresie w orzecznictwie, „*prawidłowy opis przedmiotu zamówienia jest niezbędny nie tylko dla ustalenia wartości zamówienia, a w konsekwencji do zastosowania właściwego trybu udzielenia zamówienia ale przede wszystkim odzwierciedla on rzeczywiste potrzeby Zamawiającego a także umożliwia wykonawcy obliczenie ceny oferty oraz, zgodnie z zasadą równego traktowania wykonawców, zapewnia, że wszyscy wykonawcy rozumieją opis przedmiotu zamówienia tak samo*” (tak m.in. w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 listopada 2021 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: KIO 2944/21).

Z opisem przedmiotu zamówienia nierozzerwalnie związany opis obowiązków umownych związanych z realizacją zamówienia. Należy w tym zakresie wskazać na aprobowane w orzecznictwie stanowisko, w myśl którego co do zasady Zamawiający uprawniony jest do kształtowania postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Przy uwzględnieniu zasady swobody umów wyrażonej w art. 353¹ KC strony zawierające umowę, co do zasady, mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) stosunku, ustawie lub zasadom współżycia społecznego.

O ile zasada swobody umów wymaga konsensusu obu stron, o tyle na gruncie zamówień publicznych doznaje ona trojakiego ograniczenia: po pierwsze - zamawiający nie może swobodnie wybrać kontrahenta, po drugie - zamawiający określa zasady, na których umowę chce zawrzeć, po trzecie - strony nie mogą swobodnie zmienić umowy już zawartej. Drugie z tych ograniczeń wiąże się z regulacją art. 134 ust. 1 pkt 20 PZP, zgodnie z którą specyfikacja warunków zamówienia określa projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, które zostaną wprowadzone do umowy w sprawie zamówienia publicznego. Wynika z tego również uprawnienie Zamawiającego do ukształtowania postanowień zgodnie z jego potrzebami i wymaganiami związanymi z celem zamówienia, którego zamierza udzielić. Można zatem powiedzieć, że zamawiający ma prawo podmiotowe do jednostronnego ustalenia warunków umowy, które zabezpieczą jego interes w wykonaniu przedmiotu zamówienia zgodnie z jego uzasadnionymi potrzebami. Uprawnienie Zamawiającego do ustalenia warunków umowy nie ma charakteru absolutnego, gdyż Zamawiający nie może swego prawa podmiotowego nadużywać. Wynika to zarówno z przywołanych powyżej ograniczeń zasady swobody umów, jak i z innej podstawowej zasady prawa cywilnego, wyrażonej w art. 5 KC, zgodnie z którą nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego, a takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 kwietnia 2014 r. (sygn. akt: III CSK 178/13) dla stwierdzenia sprzeczności danego zachowania z zasadami współżycia społecznego znaczenie ma nie tylko treść, ale i zamierzony cel stron, motywy działania danej strony, które mogą świadczyć o braku poszanowania dla interesów partnera, naruszeniu zasad uczciwego obrotu rzetelnego postępowania, lojalności i zaufaniu w stosunkach kontraktowych. W kontekście powyższych rozważań podkreślenia wymaga, że obowiązkiem Zamawiającego jest określenie postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego tak, aby cel zamówienia publicznego tj. zaspokojenie określonych potrzeb publicznych został osiągnięty. W swoim działaniu **nie może jednak korzystać z prawa absolutnego, oderwanego od przedmiotu zamówienia, sytuacji wykonawcy oraz ciążących na nim obowiązków jako drugiej strony stosunku zobowiązaniowego z wykonawcą** (por. uzasadnienie wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 listopada 2015 r. sygn. akt KIO 2399/15; podobnie w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 czerwca 2018 r. sygn. akt KIO 980/18; KIO 983/18).

Innym ograniczeniem prawa Zamawiającego do opisanie przedmiotu zamówienia w sposób adekwatny do jego potrzeb jest z pewnością instytucja świadczenia niemożliwego. Zamawiający nie może zatem wymagać od wykonawców spełnienia świadczenia, które obiektywnie nie jest możliwe do osiągnięcia, ani tym bardziej karać wykonawców za niespełnienie takiego obowiązku.

Zgodnie bowiem z art. 387 § 1 KC, umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna.

Jak wskazuje się w piśmiennictwie: „Przez świadczenie niemożliwe należy rozumieć zachowanie stanowiące obowiązek dłużnika wyznaczony przez umowę, którego **nie da się zrealizować**. Innymi słowy, chodzi o **zachowanie niewykonalne**. Taką charakterystykę można odnieść do niemożliwości dotyczącej zachowań będących przedmiotem innych obowiązków niż dług, do których - jak przyjęto wyżej - komentowany przepis znajduje również zastosowanie” (R. Strugała [w:] P. Machnikowski (red.), Zobowiązania. Część ogólna. Tom II. Komentarz, wyd. 1, 2024, art. 387, Nb 12.).

Ponadto podnosi się, że „Niemożliwość, o której mowa w art. 387 KC, odnosi się do świadczenia. W konsekwencji o tym, czy art. 387 KC ma zastosowanie do konkretnej umowy, przesądza abstrakcyjna ocena faktycznej i prawnej możliwości wykonania wynikającego z niej zobowiązania zgodnie z jego treścią. Nieważność umowy o świadczenie niemożliwe zachodzi wtedy, gdy niemożliwość jest faktyczna lub prawna. Ocena możliwości świadczenia sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy ktokolwiek na miejscu strony zobowiązanej do spełnienia określonego świadczenia, mógłby je spełnić (por. I. Rosenblüth, w: Korzonek, Rosenblüth, Komentarz KZ, t. I, 1934, s. 124-125).

Z faktyczną niemożliwością świadczenia mamy do czynienia wtedy, gdy z uwagi na jego właściwości oraz techniczne możliwości jego spełnienia, nikt nie jest w stanie spełnić takiego świadczenia zgodnie z treścią zobowiązania nawet wtedy, gdyby poniósł koszty znacznie przekraczające korzyści, których osiągnięcie było społeczno-gospodarczym celem danego zobowiązania. Właściwościami świadczenia uniemożliwiającymi jego spełnienie zgodnie z umową są nie tylko fizykochemiczny skład (np. nieistniejący i niedający się uzyskać stop metalu), budowa (np. konstrukcja czy struktura niemożliwa do uzyskania w świetle powszechnych praw fizyki), lecz także termin spełnienia, który upłynął w dacie zawierania umowy, czy odległość miejsca spełnienia uniemożliwiająca wykonanie zobowiązania w czasie pozostałym do dnia wymagalności roszczenia o spełnienie świadczenia.” (B. Lackoroński [w:] W. Borysiak (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. 33, 2024, art. 387).

Przy czym, zgodnie z przeważającym stanowiskiem orzecznictwa, nie każdy przypadek braku możliwości spełnienia określonego świadczenia skutkuje nieważnością zobowiązania obejmującego takie świadczenie. Do nieważności prowadzi bowiem wyłącznie niemożliwość o charakterze obiektywnym (co oznacza, że takiego świadczenia nie może spełnić nie tylko dłużnik, ale żadna inna osoba¹, musi ponadto zachodzić już w chwili zawarcia umowy (tzw. niemożliwość pierwotna) i musi mieć charakter trwały, przy czym obojętne jest, czy ma ona charakter faktyczny czy prawny².

Jak wskazuje się w orzecznictwie w ramach spraw o zbliżonej tematyce, związanej z ustanawianiem obowiązków osiągania przez wykonawców poziomów recyklingu, problem powinien być rozpatrywany pod kątem nieważności takich postanowień również z perspektywy naruszenia zasady swobody umów określonej w art. 353¹ KC, a także art. 58 § 2 KC: „Jednakże, nawet jeśli w danym przypadku brak jest podstaw do powoływania się na przepis art. 387 § 1 k.c., to i tak nałożenie na wykonawcę niemożliwego do zrealizowania obowiązku w zakresie osiągnięcia poziomu recyklingu, sankcjonowanego wysoką karą umowną — należy z pewnością uznać za sprzeczne z art. 353(1) k.c. Zgodnie z tym przepisem strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zgodnie z art. 58 § 2 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. W odniesieniu do pojęcia „zasad współżycia społecznego” w nauce prawa wskazuje się na kryterium tzw. słuszności (sprawiedliwości) kontraktowej: „Drugą ważną sferą zastosowania zasad współżycia społecznego jako granicy swobody umów jest problematyka tzw. słuszności (sprawiedliwości) kontraktowej, rozumianej jako równomierny rozkład uprawnień i obowiązków w stosunku prawnym, czy

¹ Por. w szczególności uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2002 r. sygn. akt III CKN 1015/99.

² Tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 2009 r. sygn. akt IV CSK 81/09.

też korzyści i ciężarów oraz szans i ryzyk związanych z powstaniem i realizacją tego stosunku.” (E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. 11, 2023)³

[Argumentacja szczegółowa]

W stanie faktycznym sprawy Zamawiający niewątpliwie opisał przedmiot zamówienia oraz ukształtował zobowiązania umowne wykonawcy w taki sposób, który nie odpowiada opisanym powyżej wymaganiom – w istocie zobowiązując wykonawców do spełnienia świadczenia niemożliwego.

Mianowicie, Zamawiający ustanowił w dokumentacji Postępowania wymagania dotyczące osiągnięcia **przez wykonawców** poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. Wynika to z treści dokumentacji Postępowania, szczególnie z PPU, OPZ oraz SWZ.

Zgodnie z § 1 ust. 2 PPU: „W zakres zamówienia wchodzi odbiór i zagospodarowanie całego strumienia odpadów komunalnych przekazanych przez właścicieli nieruchomości położonych na terenie Gminy Ciasna, na których zamieszkują mieszkańcy, **w sposób zapewniający osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami** oraz ograniczenie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w ramach powierzonego zadania, zgodnie z zapisami:

- ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego,
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.”

Niemalże tożsame obowiązki dotyczące świadczenia usług w sposób, który zapewni osiągnięcie rezultatu w postaci osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami, zostały ustanowione także w punkcie III OPZ, w tym w punkcie III.5) lit. d) OPZ oraz III.6.1) lit. c) OPZ, a także w punkcie III.1 SWZ.

Dodatkowo w punkcie XXII.13. SWZ Zamawiający określił wymagania co do kalkulowania ceny ofertowej. Z postanowienia w tym zakresie wynika, że w cenie konieczne jest uwzględnienie również osiągnięcie rezultatu, tj. uwzględnienie kosztów wymagań co do **osiągnięcia** poziomów recyklingu.

Niezależnie od tego Zamawiający przewidział nałożenie na wykonawców sankcji w postaci kary umownej określonej w § 13 ust. 2 lit. n) PPU, zgodnie z którym:

„Zamawiającemu przysługują od Wykonawcy kary umowne w poniższych przypadkach i wysokościach:

n. w wysokości stanowiącej iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych lub ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w przypadku zaistnienia przesłanek do nałożenia na Gminę kary, o której mowa w art. 9z ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 399)“.

Z powyższego wynika więc, że Zamawiający przewidział w ramach dokumentacji Postępowania obowiązek świadczenia usług w sposób gwarantujący efekt w postaci osiągnięcia **przez wykonawców**

³ Pot. Uzasadnienie wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 czerwca 2025 r. w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania o sygn. akt: KIO 1056/25, 1057/25, 1058/25, 1059/25, 1060/25, 1061/25, 1075/25, 1076/25, 1077/25, 1078/25, 1080/25, 1081/25, 1082/25, 1083/25, 1085/25, 1086/25, 1087/25, 1088/25, 1089/25, 1090/25.

poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości równej temu poziomowi, który zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733, dalej: „**UCPG**”) ma osiągnąć Zamawiający. Dla okresu, w którym zamówienie będzie realizowane (2026 r.), poziom ten został ustalony jako 56% (art. 3b ust. 1 pkt 6 UCPG).

Analiza całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych, które towarzyszyć będą realizacji zamówienia udzielanego w Postępowaniu prowadzi Odwołującego do jednoznacznego wniosku, że osiągnięcie takiego poziomu przez Wykonawcę nie będzie możliwe.

Wprowadzenie takich obowiązków w zakresie rezultatu dotyczącego osiągnięcia poziomów recyklingu jest dodatkowo niezrozumiałe przy uwzględnieniu, że sam Zamawiający w innych miejscach dokumentacji Postępowania dostrzega, że zasadne jest oczekiwanie dążenia do osiągnięcia poziomów recyklingu, nie oczekując efektu w postaci ich osiągnięcia (por. przykładowo § 1 ust. 6 pkt 1 PPU, czy § 3 ust. 1 pkt 2 PPU).

Podstawowy problem z ustanowioną odpowiedzialnością za efekt po stronie wykonawców polega na tym, że w strumieniu odpadów, które były w ostatnim czasie generowane przez mieszkańców gminy Ciasna, bardzo duży procent odpadów stanowią odpady niesegregowane (zmieszane) o kodzie 20 03 01. Co prawda Zamawiający w chwili sporządzenia niniejszego odwołania nie opublikował jeszcze Analizy stanu gospodarki komunalnymi na terenie Gminy Ciasna za 2024 rok. Odwołujący odniesienie się zatem do danych za 2023 r., które jego zdaniem jeśli uległy zmianie, to w sposób nieznaczny. Przy uwzględnieniu specyfiki usług zagospodarowania odpadów w ocenie Odwołującego nie jest możliwa diametralna, kilkudziesięcioprocentowa zmiana składu odpadów lub osiąganych poziomów recyklingu w okresie rocznym. Adekwatne będą zatem informacje z 2023 r.

Z Rocznej analizy stanu gospodarki komunalnymi w Gminie Ciasna za 2023 rok⁴ wynika, że w 2023 roku **poziom recyklingu osiągnięty przez Gminę wyniósł 14,1800%**. W tym czasie ustawodawca wymagał osiągnięcia tego poziomu w wysokości 35% wagowo, natomiast w 2026 r. wymaganie będzie wynosiło **56%**.

5. Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych osiągnięty przez Gminę Ciasna w 2023 r.

Art. 3 b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie oblige gminy do osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości co najmniej 35% wagowo za rok 2023. Gmina Ciasna **osiągnęła 14,1800 %** w związku z czym nie wywiązała się z obowiązku narzuconego przez Ustawodawcę. Ponadto Gminy są obowiązane nie przekraczać poziomu składowania w wysokości 30 % wagowo za każdy rok w latach 2025-2029. Gmina Ciasna w 2023 osiągnęła poziom składowania w wysokości **17,45 %**.

Osiągnięcie rezultatu oczekiwanego przez Zamawiającego wymagałoby podniesienia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych o niemalże **42% względem roku 2023 r., co jest obiektywnie niemożliwe przy uwzględnieniu okoliczności wskazywanych poniżej.**

Jak wynika z Rocznej analizy stanu gospodarki komunalnymi w Gminie Ciasna za 2023 rok, w 2023 roku od mieszkańców tejże gminy odebrano aż 1 609,4600 Mg odpadów niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, co stanowiło blisko **77%** całego strumienia odebranych odpadów (w wysokości

⁴ Opracowanie dostępne jest w Biuletynie Informacji Publicznej pod adresem:
https://bip.ciasna.pl/wiadomosci/100/wiadomosc/773805/zarzadzenie_nr_rrose0050662024_wojta_gminy_ciasna_z_dnia_30_kwie

2 079,8600 Mg). Jest to niezwykle wysoki udział, co świadczy o słabej jakości selektywnej zbiórki odpadów dokonywanej przez mieszkańców Gminy Ciasna.

Tak duży udział odpadów komunalnych zmieszanych praktycznie uniemożliwia uzyskanie wymaganego przez Zamawiającego poziomu recyklingu – bowiem działające na rynku polskim instalacje zdolne do przetworzenia odpadów komunalnych zmieszanych (zgodnie z obowiązującymi przepisami – instalacje komunalne albo instalacje termicznego przetwarzania odpadów komunalnych) są w stanie uzyskać jedynie bardzo niewielki poziom recyklingu. Nawet najnowocześniejsze z nich recyklingowi poddają zazwyczaj mniej niż 10% takich odpadów (z tym, że jedna z samorządowych instalacji komunalnych może się pochwalić osiągnięciem poziomu sięgającego ok 13%).

W tej sytuacji, nawet poddanie pozostałych frakcji odpadów recyklingowi w bardzo wysokim stopniu nie będzie wystarczające do tego, aby wymagany poziom 56% osiągnąć.

W tym zakresie należy zauważyć, że to nie wykonawca zamówienia, lecz przede wszystkim mieszkańcy gminy są w głównej mierze odpowiedzialni za jakość selektywnej zbiórki odpadów komunalnych. Dodatkowo, rolą gmin oraz Państwa jest wprowadzenie inicjatyw i zachęt do poprawienia skuteczności i jakości strumienia odpadów selektywnie zbieranych. Jedynie te działania mogą prowadzić do zwiększenia poziomu i jakości segregacji przez mieszkańców – mogą one bowiem kształtować zachowania mieszkańców przy pomocy uchwalanych przepisów prawa (w tym przepisów prawa miejscowego), odpowiednio egzekwować stosowanie tych przepisów oraz podejmować inne inicjatywy (pozaprawne) mające na celu zwiększanie świadomości ekologicznej mieszkańców (w tym również poprzez edukację w szkołach i przedszkolach).

Wykonawca odbierający odpady ma mniejszy wpływ na jakość segregacji – jego rola sprowadza się do kontrolowania jakości segregowania odpadów przez poszczególnych mieszkańców i zgłaszania nieprawidłowości gminom. Wykonawca taki może również sam promować postawy proekologiczne – jednakże należy pamiętać, że możliwości jego wpływu na mieszkańców oraz dostęp do mieszkańców (placówek nauczania, miejsc pracy, wydarzeń publicznych) nie jest tak znaczący.

Tymczasem zakwestionowane przez Odwołującego postanowienia PPU, OPZ oraz SWZ nakładające na wykonawców obowiązek świadczenia usług w sposób zapewniający osiągnięcie wysokich poziomów recyklingu (których nieosiągnięcie jest powiązane z dotkliwymi sankcjami), w istocie w całości przenoszą na tego wykonawcę odpowiedzialność za osiągnięcie ustawowych poziomów recyklingu – **zwalniając jednocześnie całkowicie z odpowiedzialności w tym zakresie mieszkańców** (czyli pierwsze i najważniejsze ogniwo w procesie gospodarowania odpadami) oraz Zamawiającego – Gminę Ciasna.

Postanowienia te stwarzają sytuację, w której wykonawca przetwarzający odpady z jednej strony może jedynie częściowo przyczynić się do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, z drugiej zaś w całości ponosi odpowiedzialność umowną za ich nieosiągnięcie (w ramach przewidzianych kar umownych). Zamawiający próbuje zatem przenieść na wykonawcę przetwarzającego odpady w całości ryzyko nieprawidłowej segregacji odpadów przez mieszkańców (a więc w istocie wspólnoty, którą on sam reprezentuje) oraz ryzyko braku egzekwowania obowiązujących przepisów w zakresie segregacji – które to ryzyko jest efektem czynności i zaniechań osób niezależnych od wykonawcy i pozostających poza jakąkolwiek jej kontrolą.

W przypadku odpadów słabej jakości (co ma związek z nieprawidłową segregacją odpadów) poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych mogą być niemożliwe do osiągnięcia. Tymczasem to Zamawiający dysponuje narzędziami dyscyplinującymi mieszkańców (w istocie, to mieszkańcy tworzą Zamawiającego jako jednostkę samorządową – Gminę Ciasna). Ma także większe możliwości w zakresie edukacji społeczeństwa. Nie jest więc tak, że wyłącznie wykonawca (jako podmiot odbierający i zagospodarowujący odpady) jest wyłącznie odpowiedzialny za osiągnięcie wymaganych przez UCPG poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. W związku z tym nie jest również uzasadnione ponoszenie przez wykonawców w całości odpowiedzialności w związku z nieosiągnięciem tych poziomów.

Zamawiający pominął także fakt, że od 1 października 2025 r. zaczął obowiązywać system kaucyjny. Ustawa z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1911) treścią art. 1 pkt 1 lit. c) wprowadziła do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) art. 8 pkt 15ba, który ustanawia definicję uruchomienia systemu kaucyjnego. Przez zwrot ten należy rozumieć dzień od którego system kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r. Zatem obowiązkowe obowiązywanie systemu kaucyjnego rozpoczęło bieg od tego dnia.

Cytując źródła rządowe: „System kaucyjny to mechanizm, w ramach którego konsumenci przy zakupie towarów w opakowaniach objętych systemem ponoszą dodatkową opłatę (kaucję), która w momencie oddania opakowania w punkcie zbiórki jest im zwracana. System kaucyjny to mechanizm wspierający recykling i ponowne wykorzystanie opakowań. System tworzyć będą przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu napoje w opakowaniach (producenci, importerzy, właściciele marek) oraz sklepy, w których oferowane są produkty w opakowaniach na napoje objęte systemem kaucyjnym. Przedsiębiorcy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem zobowiązani zostaną do umieszczania na tych opakowaniach oznakowania określającego przynależność do systemu i wysokość kaucji”⁵.

Wprowadzenie systemu kaucyjnego z wysokim prawdopodobieństwem spowoduje odpływ z całego strumienia odpadów tych, które są najbardziej jakościowe pod kątem recyklingu. Mieszkańcy nie będą bowiem wytwarzali tych odpadów, przez co nie znajdą się one w strumieniu odpadów odbieranych przez wykonawców, co znacznie obniży możliwości w zakresie osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. Przedmiotowy problem został dostrzeżony przez Krajową Izbę Odwoławczą w wyroku z dnia 31 stycznia 2024 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: KIO 102/24. W uzasadnieniu tego orzeczenia stwierdzono, że „Izba zgadza się przy tym z Odwołującym, że wykonawca odbierający i zagospodarowujący odpady nie ma wpływu na szereg okoliczności, od których zależy ostatecznie osiągnięty poziom recyklingu. W szczególności wykonawca nie ma wpływu na rzetelność segregowania odpadów przez ich wytwórców, czyli głównie - mieszkańców gminy, na obowiązujące przepisy prawa, w tym na sposób obliczania masy odpadów poddanych recyklingowi według zasad z Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, czy też na sposób funkcjonowania w Polsce od 2025 r. systemu kaucyjnego, który z dużym prawdopodobieństwem pozbawi wykonawców dostępu do strumienia odpadów najbardziej nadających się do recyklingu”.

Istniejąca praktyka, powszechna wśród zamawiających (gmin i ich związków, miast czy też spółek komunalnych) przenoszenia obowiązku osiągnięcia poziomów recyklingu na podmioty zagospodarowujące odpady jest niedopuszczalna, co potwierdził Sąd Zamówień Publiczny w przywołanym powyżej wyroku wydanym w sprawie XXIII Zs 96/25 (o którym mowa w dalszej części uzasadnienia). Oznacza ona bowiem zobowiązanie wykonawców do osiągnięcia rezultatu, co do którego z góry można założyć, że nie zostanie osiągnięty (i jest w związku z tym świadczeniem niemożliwym), pozostając w sprzeczności z naturą stosunku i zasadami współżycia społecznego (zobowiązując wykonawcę do osiągnięcia rezultatu – i przewidując odpowiedzialność w razie jego niezrealizowania – na który to rezultat wykonawca w istocie nie ma wpływu).

Praktyka taka jest jednak szkodliwa również dla interesu ogólnego.

Zmusza ona bowiem wykonawców niejako a priori (z pełną świadomością już przy zawieraniu umowy) do przyjmowania na siebie ciężaru nienależytego wykonania zobowiązań wraz towarzyszącą temu ciężarowi odpowiedzialnością cywilnoprawną. Powyższe z jednej strony stanowi zagrożenie dla renomy wykonawców – którzy w odbiorze społecznym mogą być w tej sytuacji postrzegani jako podmioty

⁵ Por. informacje dostępne pod adresem: <https://www.gov.pl/web/klimat/system-kaucyjny>

niesolidne i nie dotrzymujące zobowiązań, z drugiej zaś może ich narażać na większe ryzyko odpowiedzialność cywilnoprawna. Nie można wykluczyć, że w pewnych sytuacjach niedotrzymanie zobowiązań w zakresie poziomów recyklingu może być kwalifikowane jako okoliczność uzasadniająca wykluczenie wykonawcy z przyszłych postępowań na zasadzie art. 109 ust. 1 pkt 7 PZP.

Co więcej, przenoszenie na wykonawców odpowiedzialności za nieosiągnięcie poziomów recyklingu pozbawione jest jakiegokolwiek sensu ekonomicznego. Aktualnie bowiem każdy przedsiębiorca, składający swą ofertę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które przewiduje analogiczne jak w niniejszej sprawie przeniesienie obowiązków w zakresie recyklingu, odpowiednio podwyższa cenę ofertową o potencjalne koszty wynikające z obciążenia go odpowiedzialnością za nieosiągnięcie poziomu recyklingu. W praktyce zatem w każdym przypadku gmina (i każdy z jej mieszkańców) i tak poniesie ekonomiczne koszty tej odpowiedzialności – i to jeszcze przed jej faktyczną zapłatą i zapewne w wyższej wysokości, aniżeli kara rzeczywiście zapłacona przez Wykonawcę.

W aspekcie społecznym i ekologicznym praktyka taka jest wręcz szkodliwa i kontr-produktywna – prowadzi bowiem do zdjęcia z gmin i ich organów (i szerzej: państwa) odpowiedzialności za skuteczność recyklingu (skoro winą za nieosiągnięcie wymaganych poziomów obciąża się wyłącznie wykonawców) – osłabiając motywację organów władzy publicznej i samorządowej do podejmowania działań, które mogłoby rzeczywiście wpłynąć na poprawę sytuacji w tym zakresie.

W tym ujęciu, akceptacja praktyki obciążania przedsiębiorców wyłączną odpowiedzialnością za nieosiągnięcie poziomów recyklingu prowadzi tylko do utrzymywania obecnego stanu rzeczy (niskiej efektywności) w zakresie recyklingu, co nie tylko negatywnie wpływa na środowisko, ale również prowadzi do zwiększenia kosztów systemu gospodarowania odpadami i wynikających zeń opłat ponoszonych przez mieszkańców, co jest niekorzystne z punktu widzenia interesu publicznego.

Podnieść także należy, że wymagania recyklerów (podmiotów zajmujących się recyklingiem odpadów, do których przekazywane są odpady w celu poddania ich odpowiednim procesom recyklingu, co umożliwia osiągnięcie lepszych wyników w tym zakresie) są niezwykle wysokie. W przypadku zabrudzeń lub stwierdzenia innych nieprawidłowości, odmawiają oni przyjęcia odpadów, co wiąże się z obniżeniem możliwości wykonawcy w osiągnięciu poziomów recyklingu.

[orzecznictwo]

Zauważyć w tym zakresie należy, że twierdzenie Odwołującego o niedopuszczalności przenoszenia na wykonawców ubiegających się o zamówienie obowiązku osiągnięcia poziomu recyklingu znajduje potwierdzenie w najnowszym orzecznictwie z zakresu zamówień publicznych.

Mianowicie dnia 9 czerwca 2025 r. Krajowa Izba Odwoławcza wydała wyrok w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania o sygn. akt: KIO 1056/25, 1057/25, 1058/25, 1059/25, 1060/25, 1061/25, 1075/25, 1076/25, 1077/25, 1078/25, 1080/25, 1081/25, 1082/25, 1083/25, 1085/25, 1086/25, 1087/25, 1088/25, 1089/25, 1090/25, którym rozstrzygnęła problem niezwykle zbliżony do tego, który jest rozpoznawany w niniejszej sprawie. W przywołanej sprawie wykonawcy uczestniczący na rynku zaskarżyli dokumentację postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie odbioru, zbierania, transportu, i zagospodarowania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gminy Wrocław w obrębie różnych sektorów.

Wydając wyrok w przywołanej sprawie Izba uwzględniła odwołania wykonawców w zakresie zarzutów dotyczących kar umownych za nieosiągnięcie przez wykonawców poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych i nakazała zamawiającemu m. in. dostosowanie sposobu ustalenia kary umownej za nieosiągnięcie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych do realnych możliwości osiągnięcia tego parametru w ramach realizacji umowy, z uwzględnieniem odpowiedzialności zamawiającego za poziom udziału odpadów niesegregowanych w całym strumieniu odbieranych odpadów. W uzasadnieniu wyroku Izba wskazała w szczególności, że „z przedstawionych przez strony stanowisk, w tym w szczególności złożonych przez

nich dowodów, wynika, że osiągnięcie przez wykonawców wymaganych przez Zamawiającego poziomów recyklingu nie będzie możliwe w zaplanowanym okresie realizacji umów". W konsekwencji Izba uznała, że „w ocenie składu orzekającego, z materiału dowodowego wynika, że w okresie realizacji umów „według rozsądnych ludzkich przewidywań” osiągnięcie poziomów recyklingu wynoszących odpowiednio 55%, 56% oraz 57%, nie stanie się możliwe".

Na ten wyrok w połączonych, wyżej wymienionych sprawach, skargę do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych złożył zarówno zamawiający, jak i dwóch z wykonawców, którzy byli stronami ww. postępowania odwoławczego. Sprawy odpowiednio były prowadzone pod sygn. akt: XXIII Zs 96/25, XXIII Zs 101/25 oraz XXIII Zs 106/25.

Dnia 15 października 2025 r. Sąd wydał wyrok w sprawie XXIII Zs 96/25 oraz wyrok w sprawie XXIII Zs 101/25. W ramach tych orzeczeń Sąd oddalił skargę zamawiającego w sprawie XXIII Zs 101/25 (który domagał się m. in. zmiany ww. wyroku KIO poprzez oddalenie odwołań m. in. w zakresie zaskarżonych przez wykonawców poziomów recyklingu), a także **uwzględnił skargę jednego z wykonawców w sprawie XXIII Zs 96/25 i nakazał Zamawiającemu usunięcie z dokumentacji zamówienia postanowień nakładających na wykonawców obowiązek osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu wyrażonego procentowo w stosunku do ilości odebranych odpadów, a także „wykreślenie z dokumentacji zamówienia wszelkich postanowień nakładających kary umowne za nie osiągnięcie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu”.**

Na tę chwilę nie jest dostępne pisemne uzasadnienie wskazanego wyroku. Jednak z motywów ustnych wskazanych wyroków wynika jednoznacznie, że Sąd Okręgowy w Warszawie za nieprawidłową uznał praktykę przenoszenia na wykonawców obowiązków w zakresie osiągnięcia recyklingu, które zgodnie z przepisami UCPG obciążają gminy, nie zaś wykonawców, a których osiągnięcie jest uzależnione w dużej mierze od samych gmin i jej mieszkańców, nie zaś od wykonawców świadczących usługi odbioru i zagospodarowania odpadów. Jednocześnie Sąd potwierdził, że postanowienia nakładające na wykonawców obowiązek osiągnięcia poziomów recyklingu są nieważne, bowiem obowiązek ten ma w obecnych warunkach rynkowych charakter świadczenia niemożliwego w rozumieniu art. 387 § 1 KC.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie wyżej wskazane okoliczności, tj. w szczególności najnowsze orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej oraz przywołany wyrok Sądu Zamówień Publicznych w sprawie XXIII Zs 96/2025, brak wpływu wykonawcy na jakość segregacji odpadów na terenie gminy, na wymagania recyklerów i sposób kwalifikacji odpadów jako poddanych recyklingowi, czy wreszcie na przewidywany sposób działania systemu kaucyjnego i jego skutki oraz poziomy recyklingu osiąganego w przeszłości przez Zamawiającego należy stwierdzić, że Zamawiający w sposób nieuprawniony ustanowił obowiązki w zakresie osiągania przez wykonawcę poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych i przewidział sankcje w tym zakresie. Ustanowione obowiązki są bowiem obiektywne niemożliwe do wykonania, są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, z zasadą swobody umów, a także naruszają podstawowe zasady udzielania zamówień publicznych oraz są sprzeczne z obowiązkami Zamawiającego co do opisu przedmiotu zamówienia.

2. Uzasadnienie posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia.

Odwołujący wskazuje, iż posiada interes we wniesieniu odwołania, albowiem jest zainteresowany udziałem w Postępowaniu, a zakwestionowane – wadliwe i niekonkurencyjne – zapisy SWZ znacząco utrudniają mu rzetelne sporządzenie oferty i uzyskanie zamówienia.

W przypadku wyeliminowania podniesionych naruszeń Odwołujący będzie mógł złożyć ofertę na korzystnych dla Zamawiającego warunkach i przedmiotowe zamówienie uzyskać, otrzymując wysoką ocenę we wszystkich prawidłowych kryteriach oceny ofert.

3. Uzasadnienie zachowania terminu do wniesienia odwołania.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej dnia 28 października 2025 r. W tym samym dniu została opublikowana na stronie internetowej Zamawiającego specyfikacja warunków zamówienia wraz z załącznikami w postaci SWU, PPU oraz OPZ – tj. dokumenty, których postanowienia są kwestionowane w ramach niniejszego Odwołania.

Niniejsze Odwołanie, wnoszone w dniu 7 listopada 2025 r., składane jest zatem w ustawowym terminie tj. przed upływem 10 dni od dnia zamieszczenia przez Zamawiającego dokumentów zamówienia.

* * *

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. dowód uiszczenia wpisu od Odwołania,
2. dowód przekazania kopii Odwołania Zamawiającemu,
3. odpis pełnomocnictwa,
4. informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS,
5. Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie Gminy Ciasna za 2023 rok.